

BURGER WELZIJN

Telefoon 337.67

Drukkers-Uitgevers A. & L. FOCKENIER, 11, Zilverstraat, Brugge

Postcheck 3720

Wij zijn in nood! Geef ons brood!

De twee en vijftig lange maanden bezetting zijn voor alle burgers en vooral voor den werkmans maanden als eeuwen geweest van ontberingen.

Op alle gebied heeft de werkmans het hard te verduren gehad.

Niemand zal ooit kunnen beschrijven wat de werkmans heeft geleden. Alles had hij te kort. Het eten werd ten lange laatste zoo schaarsch en van zoo'n minderwaardige hoedanigheid, dat hij het gewend was geworden honger te lijden. Als de maag het al te zeer moet verduren, kent de geest geen wetten meer. Zonder beredeneering gaat en neemt men alles aan om het leven te kunnen behouden. De algemeene lichamelijke verzwakking zou nog meer ziekten hebben veroorzaakt, was eindelijk de bevrijding niet gekomen.

De kleeders, heel dikwijls aan flarden of tot op den draad versleten, waren amper voldoende om het lichaam te bedekken of te beschutten tegen koude of hitte.

Aan alles leed de werkmans gebrek! Met de bevrijding is een verzachting gekomen. Hij mag de toekomst blijder inzien. Nu toch wordt iedereen er zich van bewust, dat wat komen moet verbetering zal brengen, het leven zal opgeleukerd worden en de nooden stilaan gelynigd.

Edoch, met de lichamelijke verzwakking en het tekort aan alle onontbeerlijke levensmiddelen is een geestesstemming ontstaan, die al even ongezond mag heeten, als de tijden, die we nu onmiddellijk achter den rug hebben.

De bezetter heeft van alles en allen gebruik en misbruik gemaakt. In schijn en met zijn drogredenen heeft hij alles gegeven, maar in werkelijkheid alles ontnomen.

Hij heeft vooral den werkmans misleid. Hij heeft hem werk verschafte dat hij, als eerlijke burger van zijn land, met tegenzin uitvoerde. Het was zijn plicht dit werk te aanvaarden. Als hoofd of steun van een gezin had hij te zorgen en te strijden voor het behoud van de zijnen. Weigeren stond trouwens gelijk met ontvoering of foltering, en niet allen, hoewel ze reeds velen waren, konden zich verduiken of leven op de kosten van een kleine gemeenschap.

In het met tegenzin vervullen van de hem opgelegde taak zocht de werkmans den bezetter te verschalken en te bedriegen. Hierin is hij heel goed geslaagd. Doch deze handelwijze heeft ten lange laatste op zijn geest een zeer

rijzen uit zijn moreele en materiele puinen.

Harop! de handen uit de mouwen! Geen getruur, geen gezeur om een paar franken onder of boven. Plicht vooral, plicht bovenal! Geen talmen, geen lantefanten meer! Wij moeten dadelijk aan het werk! Het ligt er voor het grijpen!

Niet elk wie wil, maar elk, wie maar eenigszins kan, moet onmiddellijk de hand aan den arbeid slaan!

Van onzen goeden wil hangt alles af. Welstand kan nooit komen door futloos toezien. Wij leven niet in lullerkerland. De gebraden kippen zullen niet in onzen mond komen gevlogen. Onze toestand kan niet verbeteren indien we dien zelf niet bewerkstelligen. Onzen nood moeten wij zelf lenigen door onzen arbeid!

Onze arbeid brengt ons brood en geluk! Welaan arbeiders, onze broeders, met moed en liefde aan het werk! Geen lulaards meer, geen teiders, geen geneters meer op het zweet van anderen! Allen als één aan het werk: voor vrijheid en recht, voor welstand en huiselijk genot, voor 't Vaderland, vooruit!

FREE.

In het Concentratiekamp

Talrijk zijn dezen die sedert de bevrijding in het Concentratiekamp van Ste Kruis zijn opgesloten. Wij hebben reeds een lijst medegedeeld van de bijzonderste uitblinkers van verklidders, propagandisten voor de Duitschers, aannemers, professoren, enz.

Hier nog eenige namen: En eerst en vooral de al te beroemde Marie Bulcke, bureeloverste in de Werbestelle, die zich op bijzondere wijze onderscheidde in het snappen onzer jonge mannen voor het slavelijk werk in Duitschland.

Volgen: de fameuze Arthur Vercaemen die tijdens de deutsche bezetting naar al te veel van zijn bлагаal miek op de Vischmarkt en leefde lijk een rijke man; Jérôme en Louis van Hoorickx, vader en zoon, garagisten, Blankenberghe; André Surmont, schoolhoofd, Brugge; Charles Roose, bijgenaamde « Comte de Rosée », taalsman bij het Duitsch krijgsgerecht, te Brugge en die tot de Duitschers zelf bedroeg, waarvoor hij te Brussel een groot kruis kreeg. Leon

Gestapo, leider van het V. N. V., uitdrijver der bevolking; Lauwerijns Fl. en Lauwerijns Rudolf, aannemers, Blankenberghe.

De gemijterde abt van de Benediktijnen te Steenbrugge, Dom Modest Van Assche, werd, in tegenstrijd met sommige geruchten, niet losgelaten. Integendeel, zijn aanhoudingsmandaat werd krachtig.

Een gekende Bruggeling, M. Herman Bossier, gewezen medewerker aan « De Standaard » en « Het Algemeen Nieuws » werd te Brussel aangehouden.

Verders nog: Louis Meert, Rontsaertbekestraat, 112; Karel Ryde, Rijkpeinstraat, 54, Vlaamsche Wachters; Amaat Van de Kerckhove, Zuidstraat, 2; Wenduynne, spioeneering en oorlogsburgemeester; Eugénie Van Heede, Kromme Genthofstraat, 1, verklikker; Marcel Matthys, oorlogsburgemeester van Oedelem, medewerking met den vijand; wordt verschuldigd van de aanhouding van E. H. pastoor, den H. postmeester en den bevelhebber van de gendarmerie van Oedelem; Florimond Walgrave, Weststraat, 32, Blankenberghe, SS-man; de gezusters De Soete, Pastorijstraat, 4, St. Andries, leden van *De Vlag*; Julia Van Loocke, Pastorijstraat, id. en verklikker van valschermspringers; Visart de Bocarmé, uit Yper, lid van *De Vlag* en medewerker met den vijand; Valère Goeminne, Maelsteenweg, 105, St. Kruis, oorlogswoeker en SS-man; Josef Van de Castele, St. Pieters, SS-man en oorlogswoeker; Bertha Blomme, verpleegster, Consciencelaan, 44, Brugge, lid van *De Vlag*, om brieven in het concentratiekamp binnen te smokkelen; Josef Devos, Consciencelaan, Brugge, zelfde geval; Julia Welvaert, vrouw Van Overveldt, Nijverheidstraat, 58, Assebroek, lid van *De Vlag* en samenwerking met den vijand; Arthur Van Dooven, Oostmeersch, 94, Brugge, lid van *De Vlag*; Joris Blankaert, Mortierstraat, 29, id.; Gustaaf Maertens, Prins Karellaan, St. Michiels, id.; Josef Vermeulen, Nijverheidstr., 31, Zebrugge, medewerking met de Duitschers; Alois Snauwaert, Arthur Lateste en André Coppejans, van Moekerke, voor hulp aan den vijand; Hubert Van Roosebeke, Prins Karellaan, 107, dracht van verboden wapens; Bernard Juliaan, Van Voldenstraat, 2, Brugge, verraad; Leon Doens, van Moekerke, spioeneering.

Het gerecht aan 't werk.

Maandag verschenen voor den Krijgsraad te Brussel, de genaamden Jozef Hoozeveer en Paul Herten, tachtig be-

Slachtoffers eener Mijn.

Twee onzer stadsgenooten, de Heeren Fernand Mullaert, 33 jaar oud, reserve-luitenant bij de Genie en Maurits Couvreur, 57 jaar, militaire arbeider, waren Vrijdag morgen aan het opruimen van landmijnen te Wenduynne, toen een mijn ontplofte. Beide werden op den slag gedood.

M. Mullaert laat eene weduwe na met een kind van 2 1/2 jaar oud. Zijne begrafening had Dinsdag 11. onder een grooten toeloop plaats.

FERNAND MULLAERT

Er zijn deugden in den mensch, die dan eerst tot hun recht komen, als de dood ons den held heeft ontnomen.

Fernand Mullaert was een held en zal als een held in onze herinnering blijven voortleven.

Van af zijn prille jeugd begreep hij, dat het leven voor hem, meer dan voor anderen, een harde strijd zou wezen, dat hij zich alleen door werken tot dien rang zou kunnen opvoeren, welken hij zich van toen af voorgenoemen had te bereiken.

Hij was steeds een stille jongen, beziel met een echte, zedelijke mannen-

bewust van zijn kunde als ingenieur, nam hij de gevaarlijkste opdrachten ter hand, niet duldende, dat minderen maar eenigszins iets zouden wagen of uitvoeren, waarvoor hij zelf in staat was.

In zijn onbegrensde liefde voor zijn land bracht hij het offer van zijn jeugdig leven.

Nu dit offer is volbracht, begrijpt men eerst ten volle wat voor een stille held, de edele Fernand was.

Hij is niet meer, maar meer dan tijdens zijn leven leeft hij in ons. Als voorbeeld van stille deugd, als toonbeeld van Vaderlandsliefde zal hij blijven voortbestaan in het leger, dat hem zo waardevol begeleide naar zijn laatste rustplaats. In de school, die hem haar gehechtheid en haar dankbaarheid zoo mild bewees, hem onder bloemen en kronen ten grave leidde, zal hij blijven voortleven, zal hij besproken worden en aangeleerd als voorbeeld van deze en komende generaties.

Het Vaderland en Brugge betrouwen een held te meer!

God weze zijn ziele genadig en schenke hem het eeuwige leven.

Aan zijn goede moeder, aan zijn edele echtgenote, aan zijn kindje, aan gansch zijn familie bieden wij onze oprecht, kristelijke deelneming aan. Met hen be- weenen wij hun heldhaftigen zoon, echtgenoot, vader en familielid en bidden opdat God hem verlenee het hoogste geluk van het hiernamaals.

V. E.

